

Antígona

(Interior del palau dels reis de Tebes. Parlen EURÍDICE, EURIGANEIA, ASTIMEDUSA i EUMOLP.)

ASTIMEDUSA: Diuen que Antígona ha vist el seu germà petit per acabar la lluita.

EUMOLP: No sé si és veritat.

EURIGANEIA: Han caigut molts guerrers. A Tebes no queden sinó mares i vells. Ara serem destruïts del tot.

ASTIMEDUSA: Quines paraules! Els déus estimen la nostra ciutat i volen que sigui eterna.

EUMOLP: Però un déu ens és advers des de fa anys.

EURÍDICE: El seu odi no durarà sempre.

EURIGANEIA: No ens atraurem el seu perdó. Veig arribar la ruïna de la ciutat.

ASTIMEDUSA: Parles tenebrosament, dius unes fosques paraules.

EURÍDICE: Ha perdut els fills a la guerra.

(EURIGANEIA *plora.*)

ASTIMEDUSA: Però els teus i els meus viuen. I són tan joves! No és tard per salvar-nos.

EURIGANEIA: Sí, també plorareu els vostres fills. Res no aturarà la ira i el poder de l'enemic.

EURÍDICE: Als teus ulls la ciutat és morta, ho comprenc. El teu desesper desitja el mal que ens ha de venir.

ASTIMEDUSA: El destí pot canviar.

EUMOLP: No feu massa cas de les prediccions. El mateix endeví no ho encerta pas sempre.

ASTIMEDUSA: Te'n rius de tot. Els déus et poden castigar.

EUMOLP: Encara més? És que no m'heu mirat?

ASTIMEDUSA: Recorda que parles davant una princesa.

EUMOLP: Ho recorda prou la meva eskena. La meva llengua té menys memòria, sobretot quan us vol distreure, com ara.

EURÍDICE: Ets ràpid a respondre. T'he de perdonar, perquè fas riure.

EUMOLP: Voldria no plorar tan sovint.

EURÍDICE: Vulgues que ens alliberem d'aquest extrem perill.

ASTIMEDUSA: La sort pot variar. No hi ha solament vells i dones a la ciutat. No ens faltarà coratge per defensar-la.

EURÍDICE: El consell del meu marit és amb nosaltres, ens protegeix el valor del rei.

EUMOLP: Els moments són greus, però. L'endeví ha advertit d'esperar avui el suprem atac de les forces enemigues. Podria ser la fi.

ASTIMEDUSA: Insensata guerra que ens portes tanta destrucció, insensata baralla entre germans.

EUMOLP: La nostra ciutat va guerrear llargament, sense prudència. Oblidareu les generacions perdudes en inacabables lluites com de formiguers? Tebes és només un poble de pagesos estúpids.

EURÍDICE: Judiques com si et consideressis un habitant d'algun altre indret més intel·ligent.

EUMOLP: Aquí sóc un esclau geperut. Puc contemplar els fets sense passió.

ASTIMEDUSA: Tu no tens res a perdre, ningú no pensarà a fer-te mal. Si caus captiu, divertiràs els nous senyors i seràs ben tractat. Així podràs presenciar amb fredor la desgràcia que ens arribi.

EURIGANEIA: L'espasa de l'enemic ferirà els defensors, les flames cremaran la ciutat, serem escampades i venudes a mercats llunyans.

EURÍDICE: Calla.

EURIGANEIA: Els meus fills han mort, els vostres també moriran. Les boques estrangeres profanaran la font sagrada. La nostra grandesa passarà.

EURÍDICE: Calla, t'ho mano.

ASTIMEDUSA: El déu parla hostilment pels seus llavis. Ai, la nostra sang! Ai, si Antígona no ha convençut Polinices!

Salvador Espriu, *Antígona*. Edicions 62.